

Vec C-250/08

Európska komisia proti Belgickému kráľovstvu

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb osôb — Kúpa nehnuteľnosti, ktorá má slúžiť ako nové hlavné bydlisko — Výpočet daňovej výhody — Poplatky za zápis — Koherencia daňového systému“

Návrhy prednesené 21. júla 2011 – generálna advokátka E. Sharpston I - 12344
Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 1. decembra 2011 I - 12366

Abstrakt rozsudku

Voľný pohyb kapitálu — Obmedzenia — Daňová právna úprava — Daň z prevodu a prechodu nehnuteľností

(Článok 56 ES; Dohoda o EHP, článok 40)

Členský štát, ktorý zachováva v platnosti právnu úpravu, podľa ktorej sa pri výpočte daňovej výhody pri kúpe nehnuteľnosti slúžiacej ako nové hlavné bydlisko výška poplatkov za zápis vybraných pri kúpe nehnuteľnosti predchádzajúceho hlavného bydliska zohľadní iba vtedy, ak sa predchádzajúca nehnuteľnosť slúžiaca ako hlavné bydlisko nachádzala v určitom regióne tohto štátu, a nezohľadní sa, ak sa nachádzala v inom členskom štáte alebo v členskom štáte Európskeho združenia voľného obchodu, spĺňa povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 18 ES, 43 ES a 56 ES, ako aj z článkov 31 a 40 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP).

Taká právna úprava síce predstavuje obmedzenie v zmysle článku 56 ES, keďže vylúčením z daňovej výhody príslušníkov iných členských štátov ako dotknutého členského štátu, ktorí premiestnia miesto svojho hlavného bydliska z iného členského štátu na územie regiónu dotknutého členského štátu a použijú finančné prostriedky získané predajom svojej predchádzajúcej nehnuteľnosti slúžiacej ako hlavné bydlisko na financovanie kúpy novej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v uvedenom regióne, nedá sa vylúčiť, že nemožnosť započítať poplatky za zápis vybraté v inom členskom štáte môže v niektorých prípadoch odradiť osoby vykonávajúce svoje právo na voľný pohyb od kúpy nehnuteľnosti v dotknutom regióne.

Takto zavedené rozdielne zaobchádzanie sa týka najmä objektívne porovnateľných situácií, pokiaľ vzhľadom na dotknuté poplatky za zápis sa jediný rozdiel medzi situáciou nerezidentov vrátane štátnych príslušníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb v Únii, a rezidentov v dotknutom regióne, či už štátnych príslušníkov tohto, alebo iného členského štátu, ktorí nadobúdajú novú nehnuteľnosť slúžiacu ako hlavné bydlisko v tomto regióne, zakladá na mieste ich predchádzajúceho hlavného bydliska. V oboch týchto prípadoch príslušné osoby totiž kúpili nehnuteľnosť v dotknutom regióne, aby sa tam usadili, a pri kúpe svojej predchádzajúcej nehnuteľnosti slúžiacej ako hlavné bydlisko jedni zaplatili daň rovnakej povahy ako poplatok za zápis v štáte, v ktorom sa nachádzala predchádzajúca nehnuteľnosť, zatiaľ čo druhí zaplatili uvedený poplatok v dotknutom regióne.

Toto obmedzenie voľného pohybu kapitálu je však odôvodnené dôvodmi súvisiacimi so zachovaním koherencie daňového systému. Vzhľadom na to, že členský štát nemá nijaké právo zdaníť kúpu nehnuteľnosti, ktorá sa predtým uskutočnila v inom členskom štáte osobami, ktoré sa rozhodnú zriadiť si nové hlavné bydlisko v dotknutom regióne, štruktúra uvedenej daňovej výhody má symetrický základ. Ak by tieto osoby mohli využiť výhody systému prenosnosti pri nadobúdaní nehnuteľností v dotknutom regióne, vyplývala by im neoprávnená výhoda z daňového systému, ktorému ich predchádzajúca kúpa nehnuteľnosti mimo územia dotknutého členského štátu nepodliehala. Z toho vyplýva, že v uvedenom systéme existuje spojitost

medzi daňovou výhodou a pôvodným poplatkom. Ide totiž jednak o toho istého daňového poplatníka, od ktorého už boli predmetné poplatky vybraté, a ktorému teda vzniká možnosť započítať poplatky, a jednak sa výhoda priznáva pri rovnakom druhu poplatku.

slúžiacej ako nové hlavné bydlisko v dotknutom regióne. Stanovením takéhoto obmedzenia si totiž sporný systém zachováva svoju povahu daňovej výhody a neprejavuje sa ako skryté oslobodenie od poplatku.

Okrem toho dotknuté obmedzenie je vhodné na dosiahnutie takého cieľa, lebo úplne symetricky zabezpečí, že môžu byť započítané len poplatky za zápis, ktoré boli už predtým vybraté v rámci vnútroštátneho daňového systému. Navyše toto obmedzenie je úplne primerané cieľu, ktorý sleduje, pretože sporné ustanovenie obmedzuje výšku započítania poplatkov za zápis, ktoré sa majú vybrať od osoby pri nadobudnutí nehnuteľnosti

V rozsahu, v akom ustanovenia článku 40 Dohody o EHP majú rovnaký právny dosah ako v podstate totožné ustanovenia článku 56 ES, všetky vyššie uvedené úvahy sa môžu uplatniť *mutatis mutandis* na uvedený článok 40.

(pozri body 42, 44, 45, 59, 60, 73 – 75,
80 – 83)